

95. møde

Mandag den 18. maj 2009 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 175:

Forslag til folketingsbeslutning om videoovervågning af boligområder.

Af Karen Hækkerup (S) m.fl.

(Fremstilling 14.04.2009).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 176:

Forslag til folketingsbeslutning om en forsøgsordning med fodlænke i tilknytning til polititilhold.

Af Karen Hækkerup (S) m.fl.

(Fremstilling 14.04.2009).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 179:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af indsatsen over for ofre for personfarlig kriminalitet.

Af Karen Hækkerup (S) m.fl.

(Fremstilling 14.04.2009).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 177:

Forslag til folketingsbeslutning om muskelhundetegn m.v.

Af Benny Engelbrecht (S) m.fl.

(Fremstilling 14.04.2009).

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 184:

Forslag til folketingsbeslutning om visse hundetyper, mundkurvspåbud, linepåbud m.v.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.

(Fremstilling 16.04.2009).

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 178:

Forslag til folketingsbeslutning om, at det skal betragtes som en skærpende omstændighed ved straffastsættelsen, når et barn er vidne til vold udøvet mod en til barnet nærstående person.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.

(Fremstilling 14.04.2009).

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 181:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede krav til dyrevelfærd.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.

(Fremstilling 14.04.2009).

Kl. 10:00

Formanden:

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 175:

Forslag til folketingsbeslutning om videoovervågning af boligområder.

Af Karen Hækkerup (S) m.fl.

(Fremstilling 14.04.2009).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 10:01

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Beslutningsforslaget fra Socialdemokraterne går ud på at pålægge regeringen at fremsætte lovforslag om ændring af tv-overvågnings-loven, så politiet får mulighed for at give midlertidige tilladelser til tv-overvågning i særlig udsatte boligområder. Endvidere pålægges regeringen at tage initiativ til en ordning, hvorefter særlig udsatte boligområder kan få stillet overvågningsudstyr til rådighed, hvis de ikke selv har råd til det. Efter de gældende regler i tv-overvågnings-loven kan boligforeninger ikke tv-overvåge frit tilgængelige områder i bebyggelsen.

Som jeg tidligere har tilkendegivet over for Folketinget, har jeg stor forståelse for, at boligforeninger i udsatte boligområder kan have et ønske om at få lov til at tv-overvåge områder, som benyttes til almindelig færdsel. Tv-overvågning kan i sig selv skabe øget tryghed blandt beboerne og dem, der i øvrigt færdes i disse udsatte områder. Hertil kommer, at en sådan tv-overvågning også vil kunne give politiet bedre mulighed for at opklare forbrydelser.

Jeg har selv med stort udbytte besøgt bl.a. boligområderne Askerød, Gellerupparken og Mjølnerparken, og som bekendt har jeg tidligere i år bebudet et lovforslag til efteråret om ændring af tv-overvågnings-loven, så der bliver mulighed for, at boligforeninger i udsatte og stærkt belastede områder kan få tilladelse til at overvåge frit tilgængelige områder som f.eks. stiarealer og parkeringspladser.

Jeg forventer at foreslå en ordning, hvorefter bl.a. en boligforening i et udsat boligområde under nærmere angivne betingelser kan få tilladelse fra den lokale politidirektør til i en periode at tv-overvåge nærmere afgrænsede områder, som benyttes til almindelig færdsel i bebyggelsen.

Som det fremgår, har jeg på regeringens vegne allerede lanceret et initiativ på dette område. Beslutningsforslaget løber altså på dette punkt en åben dør ind, så at sige. Beslutningsforslaget lægger som sagt også op til, at der skal stilles tv-overvågnings-udstyr til rådighed for visse boligforeninger. Det forslag, jeg til efteråret vil fremsætte på regeringens vegne, vil gå ud på, at boligforeninger i udsatte områder, der ser et behov for at etablere tv-overvågning af frit tilgængelige områder, og som ønsker at prioritere deres økonomiske ressourcer sådan, får mulighed herfor. Det vil ikke være noget, man skal, men noget, man kan, hvis man beslutter sig for det i den enkelte boligforening.

Efter regeringens opfattelse bør det ikke være en offentlig opgave at betale private for at etablere tv-overvågning. Man skal jo i den forbindelse også huske, at politiet kan iværksætte tv-overvågning i udsatte boligområder, når der efter en politifaglig vurdering er grundlag for det, og det skal der ikke ændres ved.

Af de grunde, jeg har nævnt, kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 10:03

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:03

Karen Hækkerup (S):

Først og fremmest er jeg utrolig glad for, at regeringen endelig har taget teten op og har fulgt Socialdemokraterne, som igennem lang tid har fremsat ønske om, at de mennesker, som lever i et boligområde, som er særlig udsat, skal have en særlig tilladelse til at videoovervåge. Den sag har vi kørt i rigtig lang tid, og det glæder mig usandsynlig meget, at regeringen nu også følger op. Jeg har selvfølgelig også bemærket, at justitsministeren har meldt ud, at han vil være klar med et lovforslag til efteråret, så det er jeg rigtig, rigtig taknemlig over.

Grunden til, at jeg tager ordet, er, at jeg vil spørge til den del af forslaget, som handler om at få stillet udstyr til rådighed. Jeg har selv været på besøg i Avedøre Stationsby og set boligforeninger, som på et år har betalt halve millioner kroner alene for at få ryddet op efter ødelæggelser og hærværk, der er blevet begået. Det er boligforeninger, som altså ikke længere har nogen penge i kassen, og som vil have brug for hjælp, hvis man skulle have opsat sådan noget udstyr. Forestiller ministeren sig, at lige præcis sådan nogle boligforeninger vil få lov til at få udstyr stillet til rådighed gratis?

Kl. 10:04

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 10:04

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, det ville være den forkerte fremgangsmåde. Det er sådan i dag, at politiet jo kan opsætte videoovervågningsudstyr i boligforeninger. Det bliver finansieret af politiet, hvis der er en politifaglig begrundelse for det. Det, som jeg til efteråret lægger op til på regeringens vegne med det forslag, som jo er støttet af et flertal i Folketinget, er, at boligforeninger af sig selv efter en polititilladelse kan få lov til at betale og opsætte videoudstyr. Det er den rigtige fremgangsmåde i forhold til den politifaglige vurdering, og også at boligforeningerne jo selv kan gøre det, hvis de vel at mærke beslutter sig for det, og efter at der er et flertal i boligforeningerne for at gøre det.

Kl. 10:05

Formanden:

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:05

Karen Hækkerup (S):

Først vil jeg gerne spørge: Hvor mange steder har politiet opsat sådan noget videoovervågningsudstyr i private boligforeninger? Jeg min-

des ikke at have hørt om det. Det er muligt, at det er sket enkelte steder, men det kan i hvert fald ikke være noget, som er særlig udbredt. Har ministeren mulighed for at fortælle, hvor mange steder det rent faktisk er sådan, at politiet har sagt, at her har de et særlig udsat boligområde, det vil de gerne hjælpe ekstra meget, og de vil gerne opsætte videoovervågningsudstyr? Det er det ene spørgsmål.

Mit andet spørgsmål er så både i forhold til det beslutningsforslag, som jeg har fremsat, og som jeg hører ministeren i forhold til den lovgivning, der kommer til efteråret, hvor vi siger, at de her tilladelser bliver givet for en periode, måske for en årrække, måske 2 år: Er det så ikke meget rimeligt, at vi siger til de boligforeninger, at udstyret så også er stillet til rådighed gratis, for hvem ved om 2 år, hvad udstyret så skal bruges til, hvis tilladelsen eksempelvis ikke bliver forlænget? Kan ministeren ikke se, at det vil være ganske urimeligt, at man siger til de boligforeninger, som har brugt alle deres penge på at få ryddet op efter hærværk, at nu må de altså ikke engang få udstyret stillet til rådighed gratis? Det vil nogle gange betyde, at de slet ikke kan få det.

Kl. 10:06

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 10:06

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er sådan, at det jo er politiet, der foretager de politifaglige vurderinger i det her land. Hvis det var sådan, at man vurderede, at et bestemt område havde brug for videoovervågning, så opsatte man kameraer. Det har Midt- og Vestsjællands Politi besluttet sig til i forbindelse med problematikken i Askerød, som jeg selv har besøgt. Man har der besluttet sig til at indstille til, at der kommer videoovervågning. Nu vil man overveje, hvordan man gør det, for sagen er den, at Nordsjællands Politi har lavet en mobil tv-overvågnings-enhed, som vil kunne køre rundt forskellige steder. Det kan være, at man kunne benytte sig af sådan en enhed i stedet for at lave stationær overvågning.

Men princippet er altså, at regeringen vil tillade boligforeningerne at foretage tv-overvågning. Det giver mere tryghed, og jeg tror også, det er med til at forhindre og opklare kriminalitet. Men hvis politiet ikke selv beslutter sig til at sørge for, at de her kameraer bliver sat op, er det altså boligforeningerne, der som en naturlig ting selv må finansiere det.

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:07

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er for så vidt enig med fru Karen Hækkerup i betragtningerne om økonomien for boligsekskaberne. Men det, som jeg egentlig gerne vil komme i dialog med justitsministeren om, er den nye rapport fra SFI, som viser, at kameraer faktisk ikke forebygger noget som helst. Det kan muligvis bruges som et opklaringsredskab, det siger rapporten ikke noget om. I rapporten er den præventive indsats vurderet. Derfor kan man jo godt synes, det er meget betænkeligt, at vi kaster så mange penge i kameraer i de her år. På den anden side kan man heller ikke afvise, at det rent faktisk har en virkning derude.

Det, som jeg og SF synes er meget, meget vigtigt, er, at vi, samtidig med at vi sætter kameraer op, får lagt en plan for, hvordan den boligsociale indsats skal være med til at løse de problemer, som er i et område. Problemerne vil jo stadig væk være der, selv om vi får kameraerne sat op, der vil jo stadig væk være socialt belastede, psykisk syge osv. Jeg vil bare høre, hvordan ministeren forholder sig til det.

Kl. 10:08

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 10:08

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg er meget positiv over for tv-overvågning. Der er tre årsager til, at man vil tv-overvåge: For det første kan man forebygge kriminalitet; for det andet kan man opklare kriminalitet; og for det tredje giver det tryghed for borgeren.

Den rapport, som spørgeren omtaler, fra SFI Campbell er ikke en rapport om danske forhold. Det er en rapport, som opsummerer over 40 undersøgelser fra udlandet. Der er lavet én undersøgelse i Danmark, og det er fra Jomfru Ane Gade i Aalborg, og den viser, at politiet bruger det som et brugbart opklaringsinstrument, og at det måske også kan medvirke til en præventiv indsats. Men alene det, at det er medvirkende til at opklare kriminalitet, synes jeg er begrundelse nok for, at man skal bruge kamera.

Jeg var selv i London tirsdag og onsdag i sidste uge, og der var politiet og myndighederne overordentlig begejstret for videoovervågning, fordi det opklarer kriminalitet, og fordi det giver

politiet nogle gode redskaber i hånden. Interessant nok virker det også kriminalpræventivt i London, når der er kameraer, fordi man ved, at der er de kameraer, og det vil sige, at man selvfølgelig tænker sig om på de steder, hvor der er kameraer.

Kl. 10:09

Formanden:

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:09

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil slet ikke afvise, at kameraer kan have en effekt, men netop den her rapport fra SFI viser jo, at det kun har effekt i forhold til biler i parkeringshuse osv. – i hvert fald hvis man taler om at forebygge hændelser. Det, man ofte ser, er, at problemerne så rykker ud til andre steder, så er det andre steder, der bliver malet graffiti osv. Derfor vil jeg på SF's vegne bare sige, at vi er nødt til at have lagt en plan for, hvordan den boligsociale og kriminalpræventive indsats i øvrigt skal forløbe i de her boligområder. Jeg vil gerne have ministerens klare svar på, om ministeren er indstillet på at lave det som et krav i forbindelse med at få lov til at få sat kameraer op.

Kl. 10:10

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 10:10

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, det vil jeg ikke have skal være et krav, for boligforeningerne må selv afgøre, om de vil stille dem op eller ej, og derfor må de også selv finansiere det. Mange boligforeninger gør det jo af tryghedsmæssige årsager, hvad jeg godt kan forstå, for jeg er sådan set meget positiv over for det. Så jeg vil lade det være op til boligforeningerne selv, hvis politiet ikke selv opsætter de her kameraer. Den erfaring, jeg har fra London i sidste uge, er, at det giver mere tryghed, og at politiet får et fantastisk opklaringsinstrument i hånden.

Virker det præventivt eller ej? Det siger sig selv, at det vil virke præventivt på nogle områder, mens det på andre områder ikke vil. Hvis der f.eks. er tale om fulde mennesker, der overfalder hinanden – altså affekt kriminalitet – så har det nok ikke nogen effekt, at der er nogle kameraer. Men alene fordi politiet kan opklare, hvem der slår hinanden ned, synes jeg, det er en god idé, og derfor er jeg for videokameraer også i boligforeningerne, hvis de selv vil have dem, og hvis de selv vil finansiere dem. Derfor følger

der ikke noget krav med om forskellige undersøgelser.

Der er i forvejen et væld af aktiviteter på det her område, som Socialministeriet har igangsat sammen med KL, og de skal selvfølgelig fortsætte. Det er rigtigt, og det er godt, men det har bare ikke noget med tv-overvågning at gøre.

Kl. 10:11

Formanden:

Tak til justitsministeren. Vi går over til ordfører-rækken. Første ordfører er hr. Kim Andersen.

Kl. 10:11

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for det. I Venstre er vi og har i lang tid været meget optaget af at skabe øget tryghed i samfundet. Vi ved, at der er rigtig mange mennesker, der i de store boligområder er utrygge, fordi der er ballademagere, utilpassede unge kriminelle, som skaber frygt og ængstelse ved deres adfærd og ved deres kriminelle handlinger. Derfor er vi i og for sig meget positive over for det beslutningsforslag, vi her har til behandling, fra Socialdemokraterne. Vi er glade for, at Socialdemokraterne har erkendt, at det her er problem, der skal gøres noget ved. Det er derfor, vi også tager det som udtryk for, at Socialdemokraterne senere på året vil støtte regeringen, når regeringen kommer med forslag om at give boligforeningerne mulighed for videoovervågning. Det har vi i Venstre arbejdet på i lang tid for at skabe mulighed for, og vi er meget tilfredse med, at justitsministeren har tilkendegivet, at regeringen vil fremsætte sådan et forslag til efteråret.

Der er ingen tvivl om, at videoovervågning i visse boligområder vil være med til at forebygge og også løse nogle problemer. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at det, at der er overvågning, får nogle unge ballademagere til at tænke sig om en ekstra gang, om det nu også er fornuftigt at gå i gang med en eller anden handling i et område, fordi de ved, at de bliver overvåget. Vi ved også, at det kan være en hjælp for politiet i opklaringsarbejdet, hvis der er sket en forbrydelse, at der foreligger optagelser.

Endelig vil det være med til at give almindelige, ordentlige mennesker en tryghed i hverdagen, en følelse af, at der er nogle, der er på deres side, og at der er nogle, der holder øje med ballademagerne. Det er så ikke bare i de pågældende boligområder, at det vil have denne tryghedsskabende effekt, det vil det også have ude i samfundet, fordi vi jo ved, at der er nogle ghettoer, nogle boligområder her i landet, hvorfra

der notorisk udgår megen kriminalitet og dermed også megen utryghed. Så vi synes, det er et rigtig godt initiativ, som justitsministeren har taget, og vi ser frem til at studere det nærmere, når det foreligger fra ministeriet. Vi vil naturligvis være meget positive over for det, og vi vil også støtte det. Derfor er det her forslag sådan set inderligt overflødigt. Socialdemokratiet er blot endnu en gang i færd med at løbe en åben dør ind.

Kl. 10:14

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:14

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil spørge Venstres ordfører, hvilket parti der har fremsat det beslutningsforslag, som vi nu behandler.

Kl. 10:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:14

Kim Andersen (V):

Ja, som det jo fremgår af B 175, er det Socialdemokratiet.

Kl. 10:14

Formanden:

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:14

Karen Hækkerup (S):

Man kunne jo blive lidt i tvivl, for da Venstres ordfører var i gang, lød det bare, som om ordføreren måske havde den opfattelse, at det var nogle andre partier, som stod bag. Jeg hæftede mig i hvert fald ved, at Venstres ordfører sagde, at det da var på tide, at Socialdemokraterne havde erkendt, at der var et behov for øget videoovervågning, og at det var at sparke en åben dør ind.

Så vil jeg bare lige minde Venstres ordfører om, at Socialdemokraterne i langt over et år har kæmpet for den her sag. Vi har igen og igen forsøgt at få regeringen med på at ville lave øget videoovervågning i udsatte boligområder. Så sent som i juleferien kan jeg mindes et fantastisk radioprogram på Danmarks Radios P1, hvor Venstres ordfører, hr. Kim Andersen, selv medvirkede, og hvor hr. Kim Andersen på vegne af regeringen sagde, at det der med øget videoovervågning skulle man søreme være påpasselig med, for retssikkerheden var trods alt vigtigere end borgernes tryghed. I den udsendelse var det hr. Bjarne Laustsen, der er min partifælle, som var

den anden kombattant, og udsendelsen var meget, meget morsom, når man sådan hørte den med et trænet øre.

Men jeg vil bare sige til Venstres ordfører, at det ikke er rigtigt, at man kan sige til Socialdemokraterne, at vi sparker en åben dør ind. Vi har tværtimod banet vejen, for hvis ikke vi havde sat det her på dagsordenen, havde regeringen aldrig nogen sinde sagt ja.

Kl. 10:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:15

Kim Andersen (V):

Hvis den socialdemokratiske ordfører har behov for at tale sig selv ind i den selvpfattelse, skal jeg jo ikke forhindre hende i det, og det kan jeg næppe heller. Jeg synes, at ordføreren skal glæde sig over, at regeringen konstruktivt arbejder på at komme med et forslag i den her sammenhæng, og det går jeg så ud fra at Socialdemokratiet uden yderligere kiv vil støtte. Den socialdemokratiske ordfører kan jo næppe bebrejde mig, at vi går ind for, at tingene skal være gennemarbejdede og ordentligt belyst, og at der naturligvis også skal tages højde for retssikkerheden.

Derfor skal politiet selvfølgelig også ind over og give sit besyv med, med hensyn til hvor det er rimeligt og fornuftigt at opstille kameraer.

Kl. 10:16

Formanden:

Tak til hr. Kim Andersen som ordfører. Næste ordfører bliver fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:16

(Ordfører)**Marlene Harpsøe (DF):**

Da Dansk Folkepartis retsordfører, hr. Peter Skarup, ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på Dansk Folkepartis vegne fremføre følgende:

Dansk Folkeparti har gennem mange år kæmpet en brav kamp for at få gennemført udvidet brug af videoovervågning af udsatte gader og boligkvarterer. Vi kæmper således stadig en stædig kamp for en generel udvidelse af brugen af videoovervågning. Videoovervågning har den store fordel, at den kan hjælpe politiet til at opklare kriminalitet og derved hive kriminelle ud af cirkulation. Flere eksperter siger, at det ikke forhindrer berusede voldsmænd i at begå kriminalitet. Det tvivler jeg stærkt på aldrig skulle være tilfældet, og desuden vil en kombination af langt hårdere straffe for personfarlig kriminalitet og øget overvågning af steder, hvor

kriminelle elementer ofte boltrer sig, kunne mindske de kriminelles hærgen.

Dansk Folkeparti er undervejs med adskillige vidtgående forslag til øget videoovervågning, som hænger sammen i et nyt lovkompleks, som er afgørende for at få løftet området. Vi har endvidere i forbindelse med finansloven fået afsat en pulje penge til, at man via politiet kan få opsat videoovervågning. Det er en ordning, som står foran at skulle evalueres, men som vi i Dansk Folkeparti meget nemt kunne forestille os at få udvidet til boligforeninger og gjort permanent.

Videoovervågning er kommet for at blive. Det er et tiltag, som vi vil have udbygget og udvidet. I Dansk Folkeparti hælder vi dog til at skabe store samlede løsninger frem for at rette lidt til her og trække lidt fra der. Vi satser således på at fremlægge et samlet lovkompleks af forslag til at udbygge videoovervågningskonceptet.

Vi kan for nærværende ikke støtte Socialdemokraternes forslag, da det kun adresserer en flig af problemet frem for at adressere alle aspekter af den nødvendige udbygning af mulighederne for at overvåge belastede kvarterer.

Kl. 10:18

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:19

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti ikke vil støtte Socialdemokraternes forslag, fordi det ikke er vidtfavnende nok. Fra Socialdemokraternes side har vi ikke lyst til at sige, at der skal overvåges alle steder, at der ikke skal være nogen grænser. Vi synes faktisk, det er meget vigtigt, at man definerer de grænser. Jeg er meget enig med fru Marlene Harpsøe i, at overvågning kan skabe øget tryk, men for meget af det gode kan også skabe det modsatte. Derfor har Socialdemokraterne valgt at lave den her meget, meget skarpe skillelinje og sige, at det er i udsatte boligområder, vi giver den tilladelse, fordi der dér bor nogle mennesker, der er utrygge.

Så vil jeg bare gerne spørge fru Marlene Harpsøe, hvorfor man ikke vil stemme for og hjælpe de mennesker, som jeg forstår at Dansk Folkeparti og fru Marlene Harpsøe også kerer sig om. Fordi det ikke betyder, at man kan overvåge alle mulige andre steder, er vi så ligeglade med dem, der bor i Avedøre Stationsby eller i alle mulige andre udsatte områder? Hvorfor kan

man ikke bare stemme for og så sige: Vi får måske ikke det hele, men så får vi noget af det?

Kl. 10:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:19

Marlene Harpsøe (DF):

Nu er jeg jo blevet sat til det her, fordi hr. Peter Skaarup ikke lige havde mulighed for det her i sidste øjeblik. Jeg synes egentlig, det ville være bedst, hvis det var hr. Peter Skaarup, der svarede på det.

Dansk Folkeparti går netop ind for, at der skal videoovervåges i langt højere grad, end det sker i dag, og at det er vigtigt, at man skaber lov-hjemmel til det på en eller måde. Det er det, vi godt kunne tænke os der blev gennemført, men vi mener, at det skal ske som et samlet lovkompleks, som der stod i den tale, jeg læste op, der var skrevet af hr. Peter Skaarup, og ikke som sådan nogle små flig hen ad vejen.

Kl. 10:20

Formanden:

Tak til fru Marlene Harpsøe. Næste ordfører er fru Karina Lorentzen-Dehnhardt.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

I SF ser vi egentlig positivt på det her forslag. Jeg har i hvert fald tidligere udtrykt mig positivt om muligheden for, at man i boligområder kan få lov til at opsætte kameraerne. Justitsministeren kommer også snart med et forslag, kan jeg forstå på det, som jeg ikke kender til fulde endnu. Det må vi se på med friske øjne, når forslaget rent faktisk kommer. Der vil i hvert fald nok være nogle ting, som vi skal diskutere os frem til.

I SF har vi nemlig nogle krav til, hvordan det her skal foregå, hvis det skal foregå.

For det første er det vigtigt for os, at de beboere, som er i de enkelte områder, giver deres accept. Altså, at der ikke bliver sat kameraer op, uden at beboerne rent faktisk indvilger i det. Det er trods alt et indgreb i privatsfæren, og det må vi acceptere.

Derudover synes jeg, at det er vigtigt, at det kun er politiet, som sætter kameraer op, og at det sker på baggrund af en kriminalpræventiv vurdering, hvor politiet altså er med til at vurdere, om der rent faktisk er et problem i et område, og om man tror, det problem kan løses ved at sætte kameraer op. På den måde sikrer vi, at der ikke bliver sat kameraer op i flæng over det hele.

Det synes jeg er vigtigt, specielt set i lyset af den nye rapport, som viser, at kameraer måske har en meget, meget begrænset effekt.

Derudover er det vigtigt, at det kun er politiet, der bruger det, som er på kameraerne. Det er kun dem, som skal have adgang til det og kun i efterforskningsmæssigt øjemed. Det er vigtigt, at optagelserne er krypterede. Vi vil ikke have, at der er nogen boliginspektører, som sidder og kigger på optagelser af, hvem der afleverer skraldet hvor, og hvem der har parkeret sin cykel forkert. Det er ikke det, det skal bruges til.

Så er det vigtigt, at der er en tidsbegrænset tilladelse til at opsætte kameraerne. Altså, når kameraerne ikke længere har en funktion og problemet skønnes at være løst, skal de pilles ned igen. Vi forestiller os i SF, at man måske kunne evaluere ordningen hver tredje måned for hele tiden at se, om det har den ønskede effekt, og om ordningen skal fortsætte eller vi skal pille kameraerne ned.

Til allersidst vil jeg sige, at et meget, meget vigtigt krav er, at der bliver lavet en plan for den boligsociale indsats i det område, hvor kameraerne bliver sat op for at løse et problem, for ellers risikerer vi, at problemerne spreder sig til andre byområder. Problemer med kriminelle, med psykisk syge og socialt udsatte løses altså ikke ved hjælp af kameraer. Der skal noget andet og noget mere til. Vi forestiller os, at boligforening i samarbejde med kommune og politiet laver en plan for, hvad vi gør for at nedbringe de problemer, der er i området, så vi får nogle varige løsninger og ikke skal sætte kameraer op igen.

Jeg synes alligevel, det er værd at overveje undersøgelsen fra SFI, selv om den mest siger noget om forebyggelse af vold, og der hjælper kameraer ikke. Men jeg synes, at vi som politikere skal tænke meget over, hvor vi kanalisere pengene hen i de her år, hvor der er rigtig mange områder, der skriger på en indsats. Det kan være, at kameraer ikke er den bedste løsning på boligsociale problemer, men de kan i hvert fald være med til at nedbringe et problem over en periode, så man kan komme i gang med de indsatser, som virkelig batter noget.

Så vi er forsigtigt positive over for det her forslag. Jeg tror, det er rigtigst at afvente ministerens forslag på området.

Kl. 10:24

Formanden:

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Den næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Kl. 10:24

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Det Konservative Folkeparti er enig i, at der i særlige tilfælde kan være behov for, at vi udvider de muligheder, der er i dag for videoovervågning, så det også kan finde sted i boligområder, hvor det kan være tryghedsskabende.

Hvis der er særlige boligområder, hvor der er en særlig høj grad af kriminalitet, og hvor beboerne er utrygge ved at færdes, kan det være et skridt i retning af at skabe mere tryghed. Både det, at kameraerne kommer op, kan jo have den præventive effekt, at nogle så holder sig i skindet og lader være med at lave kriminalitet, og det, at hvis der så alligevel er nogle, der laver kriminalitet, er det relativt nemt at spole tilbage og se, hvem der gjorde hvad, og dermed stille de ansvarlige til ansvar for deres handlinger. Det er jo ikke sådan, at den kriminelle handling så pludselig er ugjort, men retfærdighed sker i hvert fald fyldest. Jeg tror, at det, som fylder rigtig meget inde i en person, som har været udsat for en kriminel handling, er, at retfærdigheden sker fyldest; at det ikke bare var ligeegyldigt, at man fik en på hovedet, og at det ikke er sådan, at alle andre bare vender ryggen til og siger, at man selv må finde ud af det, men at der tværtimod bliver taget hånd om det, og at gerningsmanden bliver straffet for sin gerning. Jeg tror, at det giver en vis tryghed i sig selv, at det forholder sig på den måde.

Folketinget eller i hvert fald Venstre og Konservative – og efterfølgende Retsudvalget – havde besøg af rådmand Gert Bjerregaard fra Venstre i Århus og byrådsmedlem Marc Perera Christensen fra Det Konservative Folkeparti. De var først oppe og besøge både Venstre og De Konservative og derefter i foretræde for Retsudvalget. I forhold til videoovervågning i boligområder appellerede de til, at vi her i Folketinget ændrer reglerne, således at det bliver muligt at lave videoovervågning i deres boligområder, og det var primært Gjellerupplanen, de talte om. De havde nemlig det budskab, at de ikke ønskede at overtræde den gældende lovgivning, som man havde gjort i Aalborg. De ville gerne have, at lovgivningen blev ændret, så de ikke selv lavede noget forkert, men at det blev fuldt lovligt at lave videoovervågning.

Den appel tog vi naturligvis imod med det samme og sagde: Det er vi helt enige i, lad os få lavet en ordning, som er mere generel, som er landsdækkende, og som virker, ikke kun i bolig-

foreninger, men også i grundejerforeninger. Det kan jo ikke være sådan, at det, der skal være afgørende for, om der må være videoovervågning eller ej, er, om man er lejer eller ejer af sin bolig. Det må være et spørgsmål om, at der er et område, hvor der er en forening, der dækker området. Foreningens medlemmer er dem, der bor i området, og de træffer ved en generalforsamlingsbeslutning eller på anden demokratisk vis – således at områdets beboere er indstillet på det her – beslutning om, at de gerne vil have videoovervågning.

Det var et ønske, som vi helt klart gerne ville imødekomme i forhold til den appel, der kom fra Venstre og Konservative fra Århus. De kunne nemlig fortælle, at i Aalborg, hvor man ganske vist havde sat videoovervågning op ulovligt, havde det faktisk haft en meget, meget kriminalitetsdæmpende effekt. Derfor tror jeg på, at det har en effekt, og derfor tror jeg også på, at vi skal have det her system og ikke bare i boligforeninger, men også i grundejerforeninger.

Jeg vil derfor appellere til regeringen om, at når regeringen kommer med sit længe bebudede forslag her til efteråret, gælder det ikke kun boligforeninger, men også grundejerforeninger. Kriterierne skal altså være, at det er en demokratisk beslutning taget af områdets beboere. Det skal være således, at der er en ansvarlig bestyrelse, der tager ansvar for, hvordan overvågningen foregår, og hvad overvågningen bliver brugt til – nemlig kun til at blive udleveret til politiet, hvis der er fundet en kriminel handling sted. Desuden skal man lige have politiets tilladelse. Vi skal altså have politimyndigheden inde over til at vurdere, om det nu også er nødvendigt at sætte overvågning op, for den konservative grund-sætning er, at vi for så vidt ikke har noget imod videoovervågning, men at der ikke skal være mere videoovervågning end højst nødvendigt. Derfor ønsker vi, at der er en uvildig myndighed – altså politiet – som går ind og vurderer, om det nu også er nødvendigt, eller om det er overdreven bekymring, der gør, at man har truffet beslutningen.

På den baggrund kan vi ikke støtte beslutningsforslaget, som det ligger her i hvert fald, fordi regeringen sådan set allerede har bebudet, at den vil komme med et lovforslag – og dermed bortfalder begrundelsen for et beslutningsforslag jo fuldstændig – og fordi vi ikke fra konservativ side er enige i den afgrænsning, der er i beslutningsforslaget. Vi mener ikke, at det skal være således, at det er det offentlige, altså skat-

teyderne, der skal stille overvågningsudstyr til rådighed; det må være områdets beboere, hvad enten det er en boligforening eller en grundejerforening, der træffer en beslutning om, hvad de vil, og så er det også dem, der finansierer det. Det er på samme måde også en boligforening, der finansierer, hvis den vil fælde noget bevoksning eller nogle træer for at skabe mere lys og luft, således at de kriminelle ikke kan gå rundt i skyggen og lave deres kriminelle handlinger. Hvis man vælger at male boligblokken i nogle nye farver for at løfte humøret i boligområdet, er det heller ikke staten og andre skatteydere, der betaler; så er det boligforeningen. Alt, hvad der foregår i en boligforening eller i en grundejerforening, er noget, områdets beboere selv finansierer.

Kl. 10:29

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:29

Karen Hækkerup (S):

Det, der står i forslaget fra Socialdemokraterne, er, at hvis der er nogle udsatte boligområder, som ikke selv har penge til det, så skal de kunne få stillet det her videoovervågningsudstyr til rådighed.

Jeg vil bare spørge hr. Tom Behnke, om han ikke mener, at der ude i det ganske land findes boligforeninger, som i årevis har tømt kassen på at reparere hærværk, som simpelt hen ikke længere har kongens mønt på kistebunden, men som alligevel ville have gavn af det her videoudstyr? Og er det så ikke er rimeligt, at man siger, at de her områder er så særlig udsatte, og at vi godt kan se, at de har brugt alle deres penge på at reparere på det her hærværk og på hele tiden at sætte tingene i stand, selv om det ikke har hjulpet, og tingene bare er blevet ødelagt igen og igen? Synes De Konservative ikke, det er rimeligt, at sådan nogle steder, hvor der vitterligt ikke er råd til udstyret, skal have mulighed for at få det stillet til rådighed?

Kl. 10:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:30

Tom Behnke (KF):

Nu skal vi huske på, at opstillingen af det her udstyr jo gerne skulle have den konsekvens, at hærværket holder op, og at det dermed vil være udgiftsbesparende, således at man i en sådan boligforening hurtigt kan regne ud, at det er en

god forretning at sætte noget videoovervågningsudstyr op i stedet for at bruge pengene på at rydde op efter hærværk.

Skulle man ellers tænke tanken til ende, som fru Karen Hækkerup er i gang med, så er spørgsmålet, om boligforeningen, hvis det offentlige stiller udstyret til rådighed, og boligforeningen efterfølgende har en besparelse på udgifter til at rydde op efter hærværk, så skal betale de penge tilbage til det offentlige. Man kan jo ikke både have den ene og den anden holdning. Enten er man konsistent, eller også er man det ikke.

Forslagsstillerne siger, at politiet skal have mulighed for at give midlertidig tilladelse til overvågning i særlig udsatte boligområder, men det har politiet allerede i dag. Politiet har allerede i dag muligheden for at sætte videoovervågningsudstyr op på særlig udsatte steder, hvis de vurderer, at det er nødvendigt. Så det kan altså finde sted, men det er ikke noget, man nødvendigvis kun behøver træffe en beslutning om i boligforeningen, eller som man i boligforeningen helt selv skal finansiere. Politiet kan gøre det, hvis det er nødvendigt.

Kl. 10:31

Formanden:

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:31

Karen Hækkerup (S):

Nu ved jeg ikke, om hr. Tom Behnke er klar over det, men der findes områder i Danmark, hvor buschaufførerne ikke tør køre hen til endestationen, men stopper nogle stoppesteder før, fordi der er så meget hærværk og ballade, når de kommer hen til endestationen; steder, hvor man har opgivet at sætte nye glaspartier i indgangene til stationsbygningerne, fordi de bliver smadret hurtigere, end de bliver skiftet ud; steder, hvor der hver eneste dag bliver futtet containere og skraldespande af – nogle af de her steder, hvor man altså har brugt alle pengene, hvor man vitterlig ikke har råd til bare at udbede det hærværk, der bliver begået, men hvor tingene bare forfalder mere og mere.

Nu nævnede jeg specifikt Avedøre Stationsby, fordi jeg har været til møde derude og set, hvordan det ser ud, og hørt dem, der sidder i forningsbestyrelsen, sige: Vi vil enormt gerne have videoovervågningsudstyr, men vi har ingen penge, hverken til at udbede det hærværk, der bliver begået, eller til at anskaffe os nyt udstyr.

Kan De konservative ikke se, at det i sådan nogle sager altså er rimeligt, at vi andre hjælper til?

Kl. 10:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:32

Tom Behnke (KF):

Nu forholder det sig sådan, at jeg selv har boet i Avedøre Stationsby i 5 år, så jeg kender udmærket området, og jeg kender også udmærket årsagen til, at huslejepriserne er så tårnhøje, som de er derude. Det er, fordi man simpelt hen ikke er i stand til at forvalte tingene ordentligt. Huslejen steg og steg og steg, mens jeg boede derude, så det til sidst var dyrere at bo til leje i Avedøre Stationsby end at købe et hus i Hvidovre. Og det er jo selvfølgelig, fordi man disponerer fuldstændig forkert derude – man bruger pengene forkert, man træffer de forkerte beslutninger – men det er nu en gang en demokratisk mulighed, man har i sådan et område. Men lad nu Avedøre Stationsby ligge, for jeg tror, de har rigelig med problemer at se til, og det skal de have lov til selv at gøre noget ved.

Med særlig belastede områder er det jo således, at politiet må foretage en særlig målrettet indsats udover bare at tillade videoovervågning. Og det er jo præcis det, som politiet har fået mulighed for med den politikreform, som regeringen har gennemført, med nogle store, slagkraftige politikredse, hvor man kan sætte styrkerne ind der, hvor behovet er. Det er det, man kan.

Men vi skal heller ikke glemme, at det entydige ansvar for et område ligger hos kommunen, og her har kommunerne jo altså også en mulighed for at gå ind i et samarbejde med politiet og sørge for, at der bliver ryddet op. Det kan man med de reformer, regeringen har gennemført.

Kl. 10:33

Formanden:

Der er ikke flere, der har ønsket korte bemærkninger. Tak til hr. Tom Behnke. Den næste ordfører er hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 10:34

(Ordfører)

Morten Helveg Petersen (RV):

Da vores ordfører ikke kan være til stede her i salen i dag, skal jeg sige følgende på vegne af Det Radikale Venstre:

Forslaget svarer principielt til den melding, justitsministeren har givet om at give adgang til overvågning af boligområder. Politiet kan i dag opsætte videoovervågning midlertidigt dér,

hvor der skønnes behov. Man må som udgangspunkt derfor antage, at både regeringens og Socialdemokraternes forslag henvender sig til områder og steder, hvor politiet har vurderet at der ikke er behov, eller at resultatet i hvert fald ikke vil stå mål med omkostningerne. Skulle der være budgetmæssige grunde til, at politiet har måttet opgive at opsætte videoovervågning, hvor det ellers var skønnet nødvendigt, kunne dette jo løses ved at øge ressourcerne til indkøb af udstyr. Det har dog ikke hidtil været rejst af politiet som et problem.

Det kan være nødvendigt at videoovervåge, men de seneste ændringer af tv-overvågningsloven blev gennemført efter et grundigt udvalgsarbejde. Vi er derfor tilfredse med loven, som altså lægger beslutningen om overvågning i relation til boligområder i politiets hænder.

Vi er endvidere grundlæggende skeptiske over for, om overvågning virker. I Aalborg, hvor der har været megen omtale af et knap nok lovligt forsøg, har det berørte boligområde opnået resultater, men samtidig er der røster fremme om, at problemerne er flyttet til nabokvarterer, hvor kriminalitet som indbrud sætter nye rekorder.

Forleden behandlede Danmarks Radios 21 Søndag problemstillingen, og en af verdens førende kriminologer udlagde forskernes dom over overvågning. Der er ringe evidens for en varig effekt på kriminaliteten. Det kan have en forbigående afskrækkende effekt, det kan muligvis styrke opklaringen af konkrete forbrydelser, men samlet set er der ikke mindre kriminalitet. Man kan blot kigge ud i Københavns gader, hvor der aldrig har været så megen overvågning som i dag, og her trives en voldelig konflikt jo desværre i bedste velgående – overvågning til trods.

Vi skal forebygge kriminalitet frem for at stille os tilfreds med en videooptagelse af en kriminel handling. Der er skaden sket.

I et boligområde i Århus ville man bruge 15 mio. kr. på videoudstyr. For det beløb kunne man i 1 år have 30 ekstra fuldtidsmedarbejdere på gaden. I samme boligområde siger politiet at ca. 80 pct. af kriminaliteten begås af en gruppe personer på knap en snes. Mon ikke en 1-årig indsats målrettet disse personer var en bedre måde at bruge penge på end at overvåge alle de andre lovlydige beboere? Det tror vi i Det Radikale Venstre.

Derfor er vi skeptiske over for, om forslaget anviser den mest effektive vej til kriminalitetsbæmpelse.

Kl. 10:36

Formanden:

Tak til hr. Morten Helveg Petersen. Næste ordfører er fru Line Barfod.

Kl. 10:36

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at der er en række boligområder, hvor der er behov for at gøre en ekstra indsats. Jeg er også med på, som der også bliver henvist til i beslutningsforslaget, at i bl.a. Mjølnerparken på Nørrebro har videoovervågning været et af de tiltag, man satte i værk.

Jeg tror, det er rigtig vigtigt, at man laver en flerhed af mange, mange forskellige tiltag. Det bedste er selvfølgelig, hvis vi forebygger, at der kommer de her boligområder, hvor man samler mange mange mennesker med sociale problemer på ét sted, og at man i stedet for sørger for at have en blandet bebyggelse. Derfor synes jeg, det er lidt besynderligt at høre den konservative ordfører tale om, at det er bebyggelsernes egen skyld.

Jeg mener i den grad, at der er tale om, at vi har et fælles ansvar for, at vi har fået lavet nogle rigmandsghettoer oppe i Nordsjælland og så har nogle boligområder, hvor der er mange mennesker med sociale problemer, fordi man ikke har ført en ordentlig boligpolitik og har sikret, at vi har blandede bebyggelser, ligesom man ikke har sikret, at den almene sektor har nogle ordentlige vilkår – har nogle ordentlige vilkår, der sikrer, at man kan holde en lav husleje. Det er jo fuldstændig absurd, at man har lavet nogle regler, der snærer så meget for den almene sektor, at man f.eks. ikke kan tage nogle af de billige lån, der gør, at man kunne have en billig husleje.

Det betyder altså, som hr. Tom Behnke jo meget rigtigt sagde, at det for en del mennesker simpelt hen er for dyrt at bo til leje i det almene, fordi det har været billigere at købe en ejerbolig i stedet. For så er der jo noget fuldstændig galt med vores boligpolitik – ikke med beboerne i de områder, men med en boligpolitik, der gør, at det er billigere at have en ejerbolig end en lejebolig. Det er det, vi skal have lavet om på. Vi skal have en helt anden boligpolitik, der sikrer billige boliger og sikrer, at man på den måde kan have en blandet sammensætning af beboere.

Der er også det, der handler om, hvordan selve byggeriet fysisk er indrettet. Det Kriminalpræventive Råd lavede for nogle år siden et stort

arbejde med det, de kaldte »Forebyg«, som altså handler om, hvordan man rent fysisk indretter områderne, altså hvordan man sikrer, at der er lys, at der er åbent, at der er venligt, og at der er, så man har lyst til at opholde sig der og være der, fordi det i sig selv modvirker, at der bliver hærværk, og at der bliver utrygt.

Så er der det, der handler om, at folk har noget at gå op i, og at man føler et ansvar for sit eget område. Det handler jo om at sikre, at der er et godt boligsocialt arbejde. Det var desværre noget af det første, som regeringen og Dansk Folkeparti fjernede, da de kom til magten. Og det er der brug for at vi får sat langt flere ressourcer af til, så man støtter og hjælper de mange initiativer, der er i mange boligområder, og sikrer, at der er rigtig gode boligsociale forhold, og at børn og unge føler et ansvar for det område, de er i.

Der synes jeg jo, at man, når de unge har lavet et eller andet galt, i stedet for at begynde at snakke om, at de skal have en plet på straffeattesten, at de skal i en sikret institution – jeg har forstået, at børn ikke skal i fængsel, men de skal så i en institution med tremmer for vinduerne – skulle sikre, at de f.eks. var med til at have et ansvar for deres boligområde, at de fik nogle pligter til at være med til at sørge for, at der var pænt og rent på trapperne, at der var nogle rigtig gode udeområder osv., så de altså pludselig havde et ansvar for området og blev kede af det, hvis der var nogen, der gjorde noget, og på den måde også selv var med til at sikre, at der ikke var andre, der lavede hærværk. Vi tror, at det ville være den vej frem, man kunne gå.

Men som sagt mener vi, at videoovervågning kan være noget af det, der kan være med, men det kan absolut ikke stå alene. Som andre også har sagt, viser undersøgelserne jo tydeligt, at gør man ikke andet, virker det kun i en meget kort periode. Så vi mener altså, at det i høj grad er alle de andre tiltag, vi skal i gang med at se på.

Kl. 10:40

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 10:40

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karen Hækkerup (S):

Tak for behandlingen af Socialdemokraternes forslag om at give øget tilladelse til at videoovervåge i særligt udsatte boligområder. Jeg er selvfølgelig glad for SF's forsigtige tilkendegi-

velse om at ville støtte. Jeg er også glad for, at Enhedslisten mere helhjertet støttede vores forslag. Det synes jeg er meget tankevækkende, og jeg er utrolig glad for det, for jeg ved, at vi jo er enige om en ting, og det er, at de mennesker, som bor i de her ghettoer, og som lever med de her problemer, skal have hjælp.

Jeg var så enig i det, fru Line Barfod sagde, da hun stod på talerstolen, der handlede om, hvordan man har snydt og bedraget de boligområder, der i dag karakteriseres som ghettoer, og om, hvordan vi her i Folketinget totalt har svigtet i forhold til at tage ansvar for, at vi har placeret nogle mennesker, som i høj grad har store sociale problemer, som ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet, og som har misbrugs- eller psykiske problemer. Dem har vi samlet et sted, og vi har slet ikke vist dem, hvordan de skulle få et boligområde til at fungere.

Vi har nogle steder, hvor problemerne er massive, og hvor de unge mennesker vokser op i massive problemer uden rollemodeller og uden et blik for, hvordan man skal deltage helt almindeligt i vores samfund. I de områder er der især store problemer med hærværk og kriminalitet, men det er ikke kun i ghettoerne, det er sådan set også andre steder. Derfor kan jeg godt være lidt fristet til at bakke op om det forslag, som De Konservatives ordfører kom med, og om det, han sagde om, at når regeringen engang blev færdig med sit lovforslag, ville han gerne opfordre til, at man også kiggede på, om boligforeninger og boliggrundejerninger kunne inddrages. Jeg vil sige, at Socialdemokraternes synspunkt er, at vi sådan set godt kan være meget tilbøjelige til at støtte det, for der kan sagtens findes områder, hvor det er ejerprincippet, som gør sig gældende, og hvor der også er store problemer. Så det vil vi meget, meget gerne se positivt på.

Vi har fremsat det her forslag fra Socialdemokraternes side for at hjælpe de mennesker, som bor steder, hvor der er meget hærværk. Vi er ikke blinde, og vi ved godt, at hærværk ikke stopper, alene fordi der er videoovervågning. Vi ved godt, at det er den boligsociale indsats, og at man får løftet folk ud af fattigdom, får de unge mennesker sendt i skole og ikke får dem sparket ud, fordi der ingen praktikpladser er, når de er nået halvvejs, altså at det er alt det, der handler om at få folks hverdag til at fungere, der også betyder noget for, hvor meget hærværk der bliver begået. Men de steder, hvor der bliver begået hærværk, og hvor håbløsheden efterhånden har sænket sig massivt, er der behov for hjælp.

Der er der ikke bare behov for, at man går ind på den lange bane og snakker forebyggelse og bolig sociale indsatser og alt det, som jeg er enig både med SF og med Enhedslisten i også virker, men der er også grund til, at vi siger: I de her områder skal der videoovervåges, fordi det giver en her og nu-tryghed.

Grunden til, at vi har fremsat forslaget, er, som der er flere af ordførerne, der også har været inde på, at man f.eks. i Ålborg havde opsat noget videoudstyr, efter man havde haft nogle perioder med rigtig meget hærværk og med rigtig mange ildspåstættelser på både biler og skraldespande. Det udstyr var jo sådan set opsat ulovligt, for som videoovervågningsloven er i dag, må man ikke opsætte udstyr på et frit areal, uden at man begrænser adgangen. Så det vil sige, at det udstyr, de havde sat op, var ulovligt, og derfor begyndte debatten selvfølgelig at rulle. Skal vi give øget tilladelse til mere videoovervågning? Fra Socialdemokraternes side var holdningen med det samme klar: Ja, det skal vi, også fordi vi har set i f.eks. Mjølnerparken, hvor man har eksperimenteret med udstyr som videoovervågning, at det har hjulpet. Men vi ved også godt, at det alene ikke hjælper. Den bolig sociale indsats skal til, og vi synes vi selvfølgelig også, at man skal prioritere den, alt hvad man overhovedet kan.

I det forslag, som Socialdemokraterne nu har fremlagt, og som altså bliver afvist af stort set alle partier her i Folketinget, ligger der en ekstra ting, som ikke vil være med i det, som regeringen kommer med til efteråret. Derfor kan jeg da kun opfordre SF til måske alligevel at vende det positive, forsigtige ja til et ja. For det, man får med hos os, og som man ikke får med hos regeringen, er, at man i de boligområder, hvor kassen er tom, men hvor man faktisk gerne vil have videoovervågningsudstyr, og hvor man ikke har mulighed for ikke selv at gå ud og anskaffe sig det, skal have hjælp til at få det. For jeg synes, at det er dybt problematisk, at vi har overladt ansvaret til beboerne for at rydde op efter ballademagere, som vi selv har henvist til nogle bestemte boligområder. Når de så er gået amok der og kassen er tom, og det hele er blevet et mareridt for dem, der bor der, og som egentlig gerne ville have deres hverdag til at fungere, peger vi fingre ad dem og siger, at de bare selv må finde penge. Det synes jeg ikke er fair.

Oprindeligt havde Socialdemokraterne fremsat det her beslutningsforslag om at give øget tilladelse til overvågning sammen med et lovforslag,

som jeg tror fik nummer L 192. Det fremsatte vi egentlig rettidigt her i Folketinget, men det kommer ikke til behandling, fordi der på grund af det øgede pres her i Folketinget ikke har været tid til at tage alle lovforslag og beslutningsforslag til første behandling i Folketingssalen. Men jeg vil alligevel tillade mig at sige to ord om det, selv om vi ikke skal behandle det, for det var i virkeligheden meget vigtigt for os at få det behandlet sammen med det her.

Kl. 10:45

L 192 var nemlig et lovforslag, som skulle sikre, at kvaliteten af de billeder, der bliver optaget, er i orden, og at adgangen til dem også er kontrolleret.

Jeg har bare en kommentar til det, fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra SF sagde, altså at man skal sikre sig, at Datatilsynet er med i spillet, og at billederne ikke kan blive misbrugt. Det har vi sådan set et helt selvstændigt lovforslag om, som vi desværre ikke kan få til behandling her i Folketinget, fordi der altså, på trods af at sagerne har været rettidigt indleveret, ikke har været mulighed for at sætte dem til behandling. Men det kommer så tilbage til efteråret.

Jeg vil slutte af, og så vil jeg sige, at jeg synes, at det har været en meget god debat. Jeg synes, at vi har fået rundet nogle af de problemstillinger, der er i vores udsatte boligområder, når det drejer sig om, hvordan det er at bo der, og hvilke udfordringer man har der. Vi er på tværs af partierne herinde stort set enige om, at der skal videoovervågning til, men der skal også noget andet til. Det drejer sig om integrationsindsatsen, og det drejer sig om det bolig sociale arbejde, ligesom forslaget fra hr. Tom Behnke, som handler om, at der også skal være boligområder, hvor det er ejerboliger, som skal have mulighed for at give en midlertidig tilladelse.

Det vil vi alt sammen se positivt på, når regeringen engang bliver færdig med sit forslag. Vi glæder os til at se det. Vi har presset på længe, for at det skulle blive til noget. Nu kommer det. Det kan vi kun bakke op om. Og så vil jeg bare sige tak for folketingsbehandlingen og endnu en gang sige et lille øv over, at vi ikke fik mulighed for også at behandle vores eget forslag, som handler om at have bedre kontrol med de data, som bliver samlet ind, når man videoovervåger.

Kl. 10:47

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget, hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 176:

Forslag til folketingsbeslutning om en forsøgsordning med fodlænke i tilknytning til polititilhold.

Af Karen Hækkerup (S) m.fl.
(Fremsættelse 14.04.2009).

Kl. 10:47

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 10:47

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Beslutningsforslaget går ud på at pålægge regeringen at iværksætte en forsøgsordning med elektronisk GPS-fodlænke til personer, der overtræder et polititilhold.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at regeringen er enig i det grundsynspunkt, at indsatsen mod forfølgelse af kvinder skal have meget høj prioritet. Det gælder indsatsen for at forebygge krænkelse og overgreb, og det gælder den retshåndhævende del af indsatsen. Jeg vil kort nævne de mange initiativer, der allerede er taget inden for det seneste år, dels for at bekæmpe vold i familien generelt, dels for mere specifikt at bekæmpe vold, trusler og chikane mod kvinder.

Hvis vi spoler lidt tilbage til 2004, vedtog Folketinget bortvisningsloven, så der i dag er mulighed for i en periode f.eks. at bortvise en voldelig mand fra et fælles hjem. Jeg kan også nævne handlingsplanen fra 2005 om bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn i familien og rigspolitiets og Rigsadvokatens strategi fra 2007 for en styrket indsats over for jalousidrab og andre alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser.

Endvidere er der nu et arbejde i gang i regeringen med at udarbejde en national strategi til bekæmpelse af vold i nære relationer.

Beslutningsforslaget handler jo specifikt om de såkaldte polititilhold, som er et praktisk og

vigtigt redskab i indsatsen særlig mod vold, trusler og chikane mod kvinder. Et polititilhold går ud på, at gerningsmanden vil blive straffet, hvis han fortsætter med at opsøge kvinden. Jeg kan kun sige, at det har høj politisk prioritet, at politiet og anklagemyndigheden har stor fokus på anvendelsen af polititilhold og på indsatsen i sager om overtrædelse af tilhold. Rigsadvokaten har i 2008 udsendt nye retningslinjer, bl.a. for at sikre en ensartet og mere effektiv anvendelse af polititilholdet. Regeringen overvejer da også løbende, om indsatsen er tilstrækkelig effektiv, for vi tror ikke, at man kan overvurdere, hvilken belastning det er for en kvinde at blive hjemsoget af f.eks. en voldelig eksmand eller ekskæreste og aldrig kunne slappe af og føle sig tryk og sikker.

Justitsministeriet drøfter på den baggrund for tiden med rigspoliet og Rigsadvokaten, om der i lyset af de praktiske erfaringer med disse sager er grundlag for at overveje præciseringer eller stramninger af tilholdsreglerne og for at styrke håndhævelsen af tilhold. Jeg vil naturligvis være indstillet på at drøfte resultatet af disse overvejelser med Folketinget, uanset om de munder ud i, at der bør tages lovgivningsinitiativer eller gennemføres administrative ændringer.

Med hensyn til beslutningsforslaget er der jo tale om et meget specifikt tiltag, der i givet fald skulle tjene til at styrke effektiviteten af polititilholdet. Ideen om at bruge GPS-fodlænker til personer, der overtræder et tilhold, er ikke ny, og jeg har som udgangspunkt meget stor forståelse for tanken bag. Omvendt rejser en sådan ordning også en række meget vanskelige spørgsmål, både principielle, juridiske og praktisk/administrative.

Helt overordnet må man jo sige, at en ordning, som grundlæggende går ud på, at myndighederne skal kunne følge og overvåge en ikke-fængslet persons færden hvor som helst og når som helst, ikke bør være noget, man bare sådan lige griber til i et frihedselskende samfund, heller ikke selv om formålet er helt igennem sympatisk. Udgangspunktet må være, at den slags har karakter af en sidste udvej.

Hertil kommer så bl.a. det praktiske spørgsmål om, hvordan en sådan ordning nærmere skal fungere, hvis den både skal være effektiv og administrativ brugbar og medføre f.eks. en reelt større tryghedsfølelse hos ofrene. I dag går et tilhold f.eks. ud på, at den pågældende har forbud mod at opsøge sin tidligere samlever, og en sådan besked kan man jo i sagens natur ikke give en GPS-fodlænke. Og man må altså nærmere de-